

БРАТЯ МИЛАДИНОВИ

Попѣйте ми, красни македонски деви,
 Попѣйте ми вашѣ невинни припѣви,
 Втъкнете си китки, пратете ми кликъ
 На вашия кършенъ и звученъ языкъ.
 Треперяйки сладко азъ ще да ви слишамъ,
 И къмъ васъ ще фъркамъ и ще да въздишамъ
 Ведно съ тиха Струма, ведно съ мжтний Дринъ,
 Ведно съ ека жалний, що праща Пиринъ;
 Летете, ехтете, пѣсни македонски,
 Печални катъ пѣсни на брѣгъ вавилонски,
 Сдружени съ въздишки и съ оковенъ звѣнъ,
 Дигайте, будете отъ гробния сънъ
 Тѣзъ спомени стари, тѣзъ предания вети,
 Що катъ сѣнки чудни пълнятъ вѣковетъ:
 Юнаци измрѣли безъ гробъ, безъ вѣнци,
 За горска свобода паднали борци,
 Орляци левенти, дружини отбрани,
 Покрити съсъ слава, съсъ кърви и съ рани,
 Наредени мълкомъ, готови за бранъ
 Околъ Крали-Марка — вѣченъ великанъ!

.
 Дивний Крали-Марко! Всеславянска славо,
 На тъмни фантазии създание мѣгляво,
 Роланъ македонски, заветенъ и милъ,
 Ти вѣкове съ твойто име си пълнилъ!
 По кои полета, по коя пустиня —
 Ти не си размахвалъ сабя дамаскиня?
 Де не се е мѣркалъ твойтъ страшенъ станъ?
 Кѣде не си мѣталъ златенъ боздуганъ?
 Де не си се борилъ съ Муса-Кеседжия?
 Де не си препускалъ коня Шарколия?
 Въ коя скала здрава, въвъ кой камъкъ якъ
 Диря не остави грамадний ти кракъ?